



OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ORGANIZACJI RADIOAMATORSKICH

Warszawa, dn. 22 października 2012 roku

Pan
prof. Marek Ziółkowski
Senator Rzeczypospolitej Polskiej
Przewodniczący
Komisji Gospodarki Narodowej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00 – 902 Warszawa

Szanowny Panie Senatorze,

Działając w imieniu Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Radioamatorskich, jako reprezentacją części społeczności radioamatorskiej w Polsce mając na uwadze zakończone prace nad nowelizacją Ustawy Prawo Telekomunikacyjne w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej (druk sejmowy nr 627, 730 i 730A) po szczegółowej analizie zapisów dotyczących radioamatorów również pod kontem ich zgodności z również z prawem międzynarodowych, oraz ich odzwierciedlenia stanu faktycznego wnosimy o dokonanie przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej i Senacką Komisję Gospodarki Narodowej następujących zmian w już przyjętej przez Sejm RP nowelizacji:

1. w art. 1 ust 112 pkt c:

w miejsce zapisu:

„w ust. 4 w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) sposób identyfikacji stacji.””

proponujemy dokonać zapisu:

„w ust. 4 w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) zasady tworzenia znaków wywoławczych.””

uzasadnienie:

proponowana zamian w świetle działań ostatnich dwóch lat ze strony regulatora (tj. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej [zarządzenie nr 32]), w których to regulator wprowadzał bez ustawowej delegacji prawo w postaci zarządzenia, które stawało się w wielu wypadkach podstawą do decyzji odmownych, a także ze względu na to, że regulator w ostatnich latach stosuje dowolność interpretacyjną przepisów, środowisko radioamatorskie obawia się, a także jest pewne, że ogólny zapis „sposób identyfikacji stacji” pozwoli na dokonanie swobodnej interpretacji takiego zapisu i ewentualne rozporządzenie nie będzie dotyczyć tylko znaków wywoławczych.

Środowisko radioamatorskie, które po przyjęciu tego zapisu stanie się jego beneficjentem zwraca uwagę, że nowelizowana ustawa, a także przepisy międzynarodowe w tym Regulamin Radiokomunikacyjny stanowiący załącznik do Konstytucji i Konwencji ITU, której Polska jest sygnatariuszem nie zwiera w przypadku stacji w amatorskiej służby radiokomunikacyjnej **definicji identyfikacji stacji**. Brak wyraźnej ustawowej definicji tego określenia może być przyczyną do dowolnej interpretacji delegacji ustawowej i

Adres do korespondencji:

Sekretariat OPOR Wydział Szkolenia i Sportów Łączności BZG LOK
00 – 791 Warszawa, ul. Chocimska 14



OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ORGANIZACJI RADIOAMATORSKICH

wprowadzenie w życie rozporządzenia, które pod pojęciem identyfikacji wprowadzi dowolne zapisy. Środowisko radioamatorskie zwraca uwagę, że w tym wypadku jak wielokrotnie podkreślali przedstawiciel rządu chodzi o unormowanie spraw związanych ze znakami wywoławczymi w amatorskiej służbie radiokomunikacyjnej. Co ważne w cytowanym wyżej Regulaminie Radiokomunikacyjnym wyraźnie dla stacji w amatorskiej służbie radiokomunikacyjnej używa się nie określenia identyfikacja stacji a określenie znak wywoławczy. W nowelizowanej ustawie również w przypadku amatorskiej służby radiokomunikacyjnej używa się określenia znak wywoławczy a nie identyfikacji stacji. Nowy zapis, o którego zamianę wnosimy przy pozostawieniu zapisu wprowadzałby nowe określenie, które dla amatorskiej służby radiokomunikacyjnej musiał by być dodatkowo zdefiniowane.

Należy zważyć, że wprowadzane przepisy powinny precyzyjnie określać delegację ustawową bez możliwości jej dowolnej interpretacji, jest to ważne, ponieważ wprowadzane przepisy mogą mieć znaczący wpływ na działania amatorskiej służby radiokomunikacyjnej a dowolność interpretacyjna przepisów obowiązujących ze strony regulatora stała się w chwili obecnej normą, która powoduje wydawanie różnych decyzji w takich samych sprawach.

Dla tego uważamy, że precyzyjny zapis proponowany przez nas pozwoli na uniknięcie dowolności interpretacyjnej.

2. w art. 1 ust. 122

w miejsce zapisu:

art. 208 otrzymuje brzmienie:

„Art. 208. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny w wysokości do 100 złotych.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

3. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

4. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 Kodeksu karnego wykonawczego stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.

5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

proponujemy dokonać zapisu:

art. 208 otrzymuje brzmienie:

„Art. 208. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, podlega karze grzywny w wysokości od 1000 zł do 5000 złotych.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w sposób uporczywy, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 2,



OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ORGANIZACJI RADIOAMATORSKICH

sąd może zamiast kary wymienionych wyżej zasądzić wobec sprawcy wykonanie określonych prac społecznie użytecznych.

3. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

4. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1 i 2, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 Kodeksu karnego wykonawczego stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.

5. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

uzasadnienie:

proponowana wyżej zmiana zapisów podyktowana jest faktem, że zapis obecnie zawarty w przepisach uchwalonych przez Sejm RP nie przystaje do zmieniającej się rzeczywistości. Zaproponowany w uchwalonej przez Sejm zmianie ustawy przepis dotyczący kar nie zniechęca potencjalnych naruszających przepisy do nie robienia tego, ponieważ 100 zł grzywna nie jest znacząco obciążająca dla kogoś, kto na urządzenie do naruszenia prawa co najmniej o sześciokrotnie większej wartości.

Zaproponowane przez nasze środowisko zmiany mają na celu wprowadzenie znaczącego obciążenia za nieuprawnione używanie urządzeń nadawczych. Można powiedzieć, że ma to działać odstrasżająco w stosunku do osób, które naruszają prawo, aby tego nie czynili.

Należy zwrócić uwagę, że kara nakładana na dane podmioty powinna w znaczny sposób być dla tych podmiotów obciążeniem dla tego nasza propozycja wprowadza znacznie wyższe kary niż zaproponował Sejm.

Ponadto wnosimy, aby Senat Rzeczypospolitej Polskiej rozważył czy możliwe by było dokonanie zmian zapisów ustawy zaproponowane przez nas w wystąpieniach do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej a które to propozycje załączamy do niniejszego wystąpienia.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy prawo telekomunikacyjne w części dotyczącej Amatorskiej Służby Radiokomunikacyjnej nie były zmieniane od blisko 20 lat. W tym czasie uwarunkowania działania Amatorskiej Służby Radiokomunikacyjnej się zmieniły. Należy zauważyć, że jest to jedyna służba zapisana ustawowo, której ogranicza się uprawnienia za to zwiększa się obowiązki.

W związku z tym uzasadnionym jest, aby proponowane zmiany ustawy odzwierciedlały zmieniającą się specyfikę działania tej służby.

Z poważaniem,

Witold Zakrzewski
Koordynator OPO



OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ORGANIZACJI RADIOAMATORSKICH

Załącznik do pisma z dnia 22 października 2012 roku

STANOWISKO i UWAGI Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Radioamatorskich do Rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo Telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw. (DRUK SEJMOWY NR 627)

Strony porozumienia wystąpiły do Ministerstwa Infrastruktury w trakcie konsultacji społecznych z wnioskami i postulatami, dotyczącymi przedstawionego „Projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo Telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw” oraz dostrzeżonych problemów nieporuszonych w tym projekcie, w zakresie dotyczącym służby radiokomunikacyjnej amatorskiej oraz łączności organizacji pozarządowych, działających non-profit, zwanej potocznie „łącznością służbową”. W trakcie prac nad nowelizacją Ministerstwo nie uwzględniło wniesionych uwag i stanowiska OPOR.

W związku z pracami nad Projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo Telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw w Sejmie RP organizacje wchodzące w skład OPOR wnoszą o zmianę zapisów w proponowanym projekcie w sposób poniżej zaproponowany.

1. W *art. 2* projektu i obowiązującej ustawy brak definicji podmiotu zajmującego się w zakresie telekomunikacji zwłaszcza radiowej działalnością niebędącą działalnością gospodarczą. W tej sytuacji organizacje pozarządowe, w tym radioamatorskie są traktowane w ustawie tak, jak podmioty gospodarcze działające dla zysku. Wnosimy o zamieszczenie definicji „*użytkownika non-profit*”.
2. W *art. 2, pkt. 37* projektu i obowiązującej ustawy zamieszczono definicję służby radiowej amatorskiej, która naszym zdaniem nie przystaje do współczesności. Postulujemy zapis o treści: „*służbą radiokomunikacyjną działającą non profit, mającą na celu: nawiązywanie wzajemnych obustronnych łączności, eksperymenty techniczne, współzawodnictwa, organizowanie łączności na potrzeby reagowania kryzysowego oraz indywidualne i grupowe szkolenia, dla potrzeb własnych, obronności kraju, krajowego systemu ratownictwa oraz innych organizacji pozarządowych działających non profit.*”
3. W tymże *art. 2* w *pkt. 45* postulujemy dopisać – urządzenia telekomunikacyjne *wraz z systemami antenowymi oraz innymi urządzeniami dołączonymi do tych urządzeń służącymi do przeprowadzania łączności radiowej*. Należy podkreślić, że żadne urządzenie radiowe nadawcze nie może skutecznie działać bez systemu antenowego. Brak takiego zapisu jest powodem wielu ograniczeń wykorzystania urządzeń radiowych z powodu protestów przeciwko lokalizacji anten.
4. W *art. 2 punkcie 40*, definiującym „*szkodliwe zakłócenia*” brak odesłania do dokumentu lub organu ustalającego poziomy dopuszczalne. W tej sytuacji proponujemy dopisanie „*Nie jest szkodliwym zakłóceniem, sygnał emitowany przez urządzenie nadawcze zgodnie z warunkami wydanego pozwolenia radiowego*”.
5. Reprezentowane przez nas środowisko postuluje dodanie w *art. 143, ustęp 5* delegacji dla Prezesa UKE w zakresie OBOWIĄZKU określenia wzorów formularzy i wykazu niezbędnych dokumentów do uzyskania pozwolenia radiowego **oraz wzorów pozwoleń radiowych zgodnych z CEPT także dla stacji osób prawnych**.



OGÓLNOPOLSKIE POROZUMIENIE ORGANIZACJI RADIOAMATORSKICH

6. W *art. 144, ust. 2, pkt. 2*, proponujemy po słowie „*cudzoziemca*” dopisanie słów „*oraz obywatela polskiego stale rezydującego za granicą*” jeżeli posiada on ważne pozwolenie radiowe, zgodne z CEPT, wydane przez władze innego państwa.
7. W *art. 144c ust. 2, pkt. 2* wnioskujemy o zmianę słów: „*90 dni*” na „*180 dni, przy możliwości równoległego stosowania identyfikacji stałej jak i czasowej*”.
8. W *art. 145* proponujemy dodanie ustępu 5 o treści „*Zapisy ust. 1, pkt. 2 i 6, oraz ust. 5 i 6 niniejszego artykułu nie dotyczą służby radiokomunikacyjnej amatorskiej.*”.
9. W *art. 146 ust. 1*, proponujemy dodać *punkt 3* o treści: „*3) dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej tylko maksymalną moc wyjściową urządzenia nadawczego.*”
10. W *art. 147 ust. 3*, proponujemy uzupełnić *punkt 3* o zapis: „*- nie dotyczy służby radiokomunikacyjnej amatorskiej.*”
11. W *art. 148 ust. 4* proponujemy nowy *punkt 4* „*sposób identyfikacji stacji (znaków wywoławczych) z uwzględnieniem dotychczas obowiązujących zasad i nabytych praw do identyfikacji stacji przez organizacje*”. Bez tego zapisu projekt rozporządzenia MAC, załączony do projektu ustawy, **wykracza poza delegację ustawową.**
12. Nowa treść *art. 150, ust. 1 a*, dotyczy wyłącznie osób posiadających świadectwo operatora w służbie radiokomunikacyjnej morskiej, dyskryminując inne służby radiokomunikacyjne. Proponujemy skreślić słowa „*w służbie morskiej*” a słowa „*na morzu*” zamienić słowem „*operatorską*” w odpowiednich przypadkach.
13. W *art. 150, ust. 2*, proponujemy zmienić treść ostatniego zdania na: „*Prezes UKE może powierzyć przeprowadzanie egzaminów w służbie radiokomunikacyjnej amatorskim organizacjom zrzeszającym radioamatorów, określając zarządzeniem zasady organizacji egzaminu oraz zasady powoływania egzaminatorów i prowadzenia Rejestru Egzaminatorów w Służbie Radiokomunikacyjnej Amatorskiej.*”
14. W *artykule 177 ust. 4* obowiązującej ustawy proponujemy uzupełnić zapis o zdanie: „*Powyższe nie dotyczy podmiotów posiadających umowy i porozumienia o współdziałaniu w zakresie reagowania kryzysowego*”.
15. W zapisach zmieniających ustawę z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 106, poz. 675), w *art. 30* proponujemy dodatkowo umieścić *pkt. 1 a*) o treści: „*Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić operatorowi służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, posiadającemu tytuł prawny do miejsca użytkowania urządzenia radiowego na terenie nieruchomości, możliwość zainstalowania systemu antenowego odpowiadającego warunkom technicznym użytkowania urządzenia nadawczego, warunkom bezpieczeństwa oraz wymogom prawa budowlanego.*”

redakcja i opracowanie – dh hm dr inż. Marek Ruszczak, SP5UAR